

си хала. Желтата му грива се развѣва надъ главата, огненитѣ му очи пускаха гнѣвно искри къмъ насъ, а свитата му киткообразна опашка съ грозна сила се махаше въ въздуха.

Като направи единъ скокъ къмъ насъ, той се спрѣ, очевидно очуденъ на нашата смѣлостъ. Питеръ тегли спуска, но пушката не хвана. Съ вторъ скокъ лъвътъ се намѣри въ нозѣтъ на Джека. Ужасъ ме облада, а Питеръ замръзна на мѣстото си.

Носорогъ.

Само Джекъ запази спокойствие и куражъ. Той втренчи своитѣ голѣми очи въ лъва и облѣщенъ го гледа право въ гледища.

Много пжти съмъ челъ, че нѣкои пжтешественици въ минути на опасностъ сж могли да хипнотизиратъ (обаятъ) съ острия си погледъ диви звѣрове, но това ми се виждаше невъзможно, а сега ето че прѣдъ очитѣ ми това чудо стана.

Слѣдъ като се гледаха очи въ очи една минутка, лъвътъ почна да шава и се безспокои . . . упор-